Gandul zilei 01.06.2014

"Luati seama la felul cum ascultati." (Luca 8:18)

Ascultam noi Cuvântul cu inima deschisa, lasând sa cerceteze si fiind gata a-l împlini, indiferent cât costa, sau nu-l ascultam cu adevarat, nu-l lasam sa ne patrunda inima, s-o cerceteze si s-o schimbe? Poate ca suntem superficiali în a asculta ce doreste Duhul sa ne spuna. De aceea, pamântul inimilor noastre nu rodeste asa cum vrea Domnul si sfintirea se face anevoie. Cât de deschisi suntem sa ascultam spre îndreptare si rodire?

David a trecut prin deznadejde, umilinta, dar întotdeauna s-a plecat smerit înaintea lui Dumnezeu, recunoscându-si vina. EL l-a trecut prin momente grele ca, învatând din ele, sa-l poata înalta. "Nu ma departez de legile Tale, caci Tu ma înveti", spunea David.

În scoala smereniei suntem si noi. Si zdrobirea launtrica este, de fapt, harul iubirii Lui, care ne vrea întregi ai Lui, dar fara pata. Numai cine îsi pune viata pe altar si renunta la placerile lumesti, are parte de mântuirea Sa. Numai cine se smereste sub Mâna Sa, caci El nu poate lucra în cei egoisti sau plini de sine, care cred ca sunt ceva si vor sa fie recunoscuti. Oricât am suferi, este spre binele nostru, caci EL este îndurator si, în plus, rasplata promisa e de nepretuit.

Oare întelegem lectiile lui Dumnezeu, ce vrea sa ne spuna exact? Se spune ca, aproape de venirea Lui, vor fi putini pe calea mântuirii.: "...Dar când va veni Fiul omului, va gasi El credinta pe pamânt?" Sa ascultam de Cuvânt, sa scoatem la lumina tot ce nu este curatit, sa ne pocaim de orice greseala si atunci suntem neprihaniti înaintea Sa. David spunea: "Poruncile Tale ma fac mai întelept decât vrajmasii mei, caci totdeauna le am cu mine". Sa ne judecam singuri, sa nu murim duhovniceste. Vrajmasul siret cauta cu orice prilej sa ademeneasca cu lucruri pieritoare si daca nu ramânem tari, neclintiti în Cuvânt, ascultând, lasându-ne cercetati... ne vom trezi pustii, desi aparent pe cale, alaturi de frati, dar nu sfinti ai Lui. Sa avem smerenia si curajul pocaintei, sa ne restabilim pozitia înaintea Domnului si sa putem spune ca David: "Mi se înfioara carnea de frica Ta si ma tem de judecatile Tale." Sa ne plângem pacatul cu amar, asemenea Lui, sa apelam la îndurarea Lui, ca nu ne putem ajuta singuri.

Telul nostru suprem? Sa mergem spre desavârsire. Si nu singuri. Sfintindu-ne, sa ridicam si pe altii spre lumina vietii.